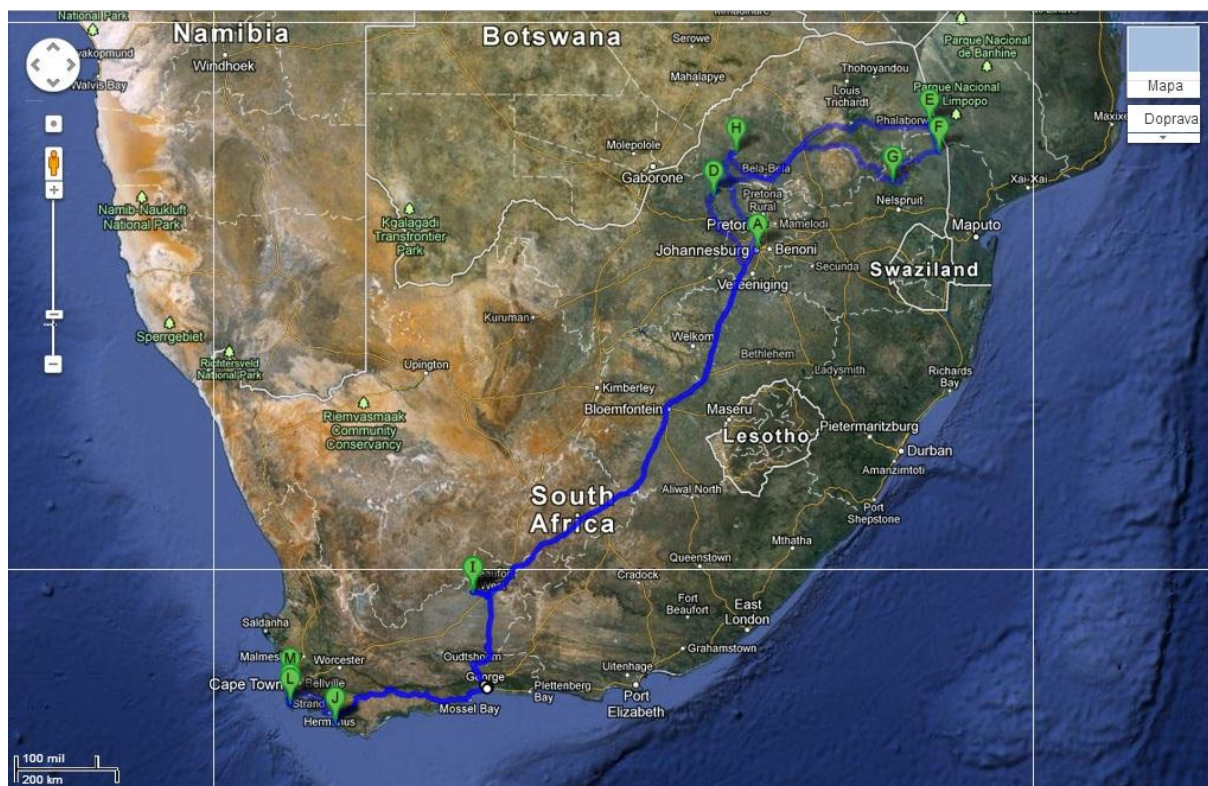

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK – JAR 2008

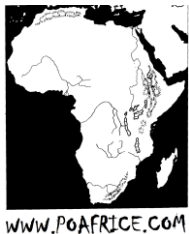
5.11. – 24.11.2008

ZÁPIS Č. 1 - PŘÍLET, GANSBAAI, KAROO NATIONAL PARK

Do Cape Townu jsme přiletěli krátce po šesté hodině ráno. Po výměně peněz jsme si šli vyzvednout auta z půjčovny. Čekaly tu na nás dva osobáky. Ford Ikon a Nisan Tiida. V životě jsem tahle auta neviděl. JAR je tím specifický. Jezdí zde spousta neznámých modelů známých značek. Jediné automobilky, které se drží stejné modelové řady je Mercedes a BMW. VW zde např. svůj známý Golf prodává jako model Citi nebo Citi Plus. Z Cape Townu jsme zamířili do Gansbaai, menšího městečka na pobřeží Indického oceánu, které je od Cape Townu vzdálené asi 150km. Kromě toho, že se zde vyrábí konzervy s tuňáky, je toto místo specifické vyjíždkami za velrybami, bílými žraloky a také místy na pobřeží, odkud se velryby dají pozorovat. Nám ale nevyšlo pěkné počasí, takže se plavba odložila a my jsme tedy pokračovali k druhému cíli cesty - Karoo National Parku.

Ten leží asi 500km severovýchodně od Cape Townu a je relativně nový. Nachází se ve velice zajímavé hornaté krajině poblíž města Beaufort West. Je zde možné se ubytovat v apartmánech okolo recepce nebo v kempu, který je od recepce vzdálený asi 1km. Bylo to naše první setkání s kempem a mě osobně dost příjemně překvapilo. V kempu v Karoo jsou pěkné koupelny se sprchami, prádelna s pračkami a sušičkami a kuchyňka s elektrickými vařiči. Protože v Karoo nemají žádné kočkovité šelmy, není kemp oplocený. Druhý den jsme se vydali na objížďku parkem. Krajina je tu suchá, vyprahlá a prostírá se mezi nádhernými kopci. K vidění tu jsou pštrosi, zebry, antilopy trávnické a skákavé, kudu atd. Údajně by tu měl být i nosorožec, ale nám se žádného nepodařilo

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2008

5.11. - 24.11.2008

objevit. Obloha byla sice zatažená, přesto bylo velké teplo a tak jsme po projíždce a zabalení stanů vyrazili do venkovního bazénu nad apartmány. Stejný bazén ale nabízí i jedna z odpočinkových zastávek na vyjíždkové trase. Když tedy kroužíte po parku a máte sebou plavky, tak si můžete chvíli odpočinout a zaplavat si. Po koupeli jsme nasedli do vozů a vydali se k dalšímu cíli - Pilanesberg National Parku, který je od Karoo vzdálený asi 1200km severovýchodně.

ZÁPIS Č. 2 - PILANESBERG NATIONAL PARK

Z Karoo do Pilanesbergu jsme jeli cele odpoledne a celou noc. Vyrazili jsme kolem třetí hodiny a do Pilanesbergu jsme dorazili kolem 6 hodiny ráno, když zrovna otvírali. Cesta byla velice úmorná, protože na silnici byla spousta uzavírek, a tak jsme každou chvíli stáli na nějakých semaforech a čekali. Pilanesberg National Park se nachází asi 1,5 hod. jízdy od Johannesburgu a obklopuje město Sun City, což je takové malé Las Vegas pro turisty. Ráno jsme rychle rozbalili stany a dospávali noční cestu. Po vyřízení všech vstupů, zaplacení ubytování a seznámení s možnostmi parku jsme se vydali na první projíždku parkem. Venku bylo zataženo a nakonec se spustil i vydatný liják, který vytvořil ze šterkových cest místy obtížně sjízdny terén. Všude stály louže a valila se voda. Jeden z můstků na cestě voda dokonce přetékala.

V Pilanesbergu jsme poprvé uviděli slona, který si to štrádoval podél cesty a nakonec i po ní. Kromě slonů jsou tu samozřejmě zebry, žirafy, pakoně, impaly, vodušky, nosorožci atd. Večer se nám podařilo objevit i skupinku dvou mladých lvů. Na místo, kde jsme je spatřili jsme se vydali hned druhý den ráno a udělali jsme dobře. Byli stále na stejném místě, protože tu v křoví měli uloveného pakoně. Mé první setkání se lvem bylo opravdu úchvatné. Stál uprostřed silnice a vůbec nevěnoval pozornost autům okolo. Nejprve mě překvapila jeho velikost. Připadá mi, že v zajetí jsem ještě takhle velkého lva neviděl. Stáli jsme od něj asi 3m a on se s nadsledem rozhlížel po okolí. Krásné a majestátné zvíře. Titul krále zvířat má zaslouženě. Ten samý den jsme tu konečně objevili i spoustu nosorožců a podnikli první nákup suvenýrů v Pilanesberg Center, což je malý obchod s restaurací uprostřed parku. Během prvního dne nám promokly stany a věci v nich, takže jsme si všechno sušili v sušičkách a méně odvážní se na noc uchýlili do auta. V kempu jsme si poprvé během cesty také grilovali. Sortiment masných výrobků je sice jiný než u nás, ale klobásy jsou stejně výborné.

Krajina je v Pilanesbergu úplně jiná než v Karoo. Je zde více zeleně, stromů, jsou zde jezera a potoky. Přivážím si odsud vyřezávané masky a jednu poznávací značku, kterou jsme objevili na cestě:) Po dvou dnech v Pilanesbergu jsme se vydali k dalšímu cíli, kterým se stal asi nejznámější park v JARu, tedy Kruger National Park. Od Pilanesbergu je vzdálený asi 500km a o něm až zase příště.

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2008

5.11. - 24.11.2008

ZÁPIS Č. 3 - KRUGER NATIONAL PARK

Z Pilanesbergu jsme se přesunuli o zhruba 500km dál do Krugrova národního parku. Ten je největší v JARu. Jeho rozloha je zhruba 20 tisíc kilometrů čtverečních, tedy asi jako čtvrtina naší republiky. Protože po délce se táhne od severu k jihu více než 380km, tak je i jeho krajina velice různorodá. V severní části jsou již tropy a věhlasné baobaby. Poté se krajina postupně mění, a tak je zde možné vyskytnout se ve stepi, savaně, listnatém lese i v nízkých horách. Žije tu přes 33 druhů obojživelníků, 100 druhů plazů, 45 druhů ryb, 450 druhů ptáků a více než 120 druhů savců.

Nás zde čekalo pět nocí ve třech různých kempech. Dva dny v Letabě, dva dny v Sataře a jeden den v Orpenu (tedy přesněji řečeno v jeho satelitu - Maroela Private Campu). Jeden den jsme navštívili ještě kemp Mopani, kde jsme se ale jen na pár hodin ukryli u bazénu před nesnesitelným sluncem. Krugerův park se mi docela líbil. Na projetí všech jeho cest je ale třeba více času. Je zde možné spatřit obrovské množství zvířat. Jeden večer jsme si tu vyzkoušeli i jednu noční vyjížďku, ale z té jsem tak nadšený nebyl. Zážitek to byl sice zajímavý, ale vesměs jsme viděli ta samá zvířata, která jsme pozorovali celé dny předtím. Také jsme se podívali na archeologické naleziště z doby železné. Protože patří Kruger mezi mercedesy mezi parky, je zde velké množství obchůdků a celková nabídka služeb je vysoká. Je to tedy klasické turisticky hojně navštěvované místo, kde se skoro každý kemp mění v malou vesničku s obchodem, restaurací, bazénem, domky (v Sataře dokonce i letním kinem) atd. Po několika dnech mě ale nadšení přešlo. Každodenní ježdění 30km rychlostí a pozorování zvířat je stále se opakující činností, která se docela omrzí. Člověk už fotí po sté to samé a jen zkouší projet cesty, kterými ještě nejel. Ještě štěstí, že se na trase objeví sem tam nějaký hide nebo view point a je možné vystoupit a chvíli se např. kochat pohledem na koryto řeky.

Dnes mě trochu mrzí, že jsme téměř většinu času věnovali pozorování zvířat. Z Afriky jako kontinentu a jejích památek mám tedy docela málo vzpomínek. Ale protože plánuji, že se sem brzy sám zase vrátím, tak to bude určitě ve větší míře právě za nimi.

ZÁPIS Č. 4 - OKOLÍ GRASKOPU A BLYDE RIVER CANYON

Z Krugerova národního parku jsme se vydali ke Graskopu, kde se nachází Panorama Rest Camp z roku 1965. Je to příjemný malý kemp pár kilometrů od Graskopu, který se nachází na okraji kaňonu. Mezi jeho pozoruhodnosti patří především parádní bazén na samém okraji srázu. Při naší návštěvě ale nevyšlo počasí na koupání a tak jsme si koupel s výhledem do kaňonu neužili. Poblíž Graskopu jsme navštívili několik opravdu pěkných přírodních jevů. Nejblíže je The Pinnacle, což je místo s výhledem do údolí. Zde se nachází působivý skalní zub. O několik desítek metrů dál je pak vodopád s názvem George. Přímo nad ním tu můžete stát a pozorovat vodu, která se Vám proplétá mezi nohama a padá do asi pětadvacetimetrové hloubky.

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2008

5.11. - 24.11.2008

Další zastávkou se stalo místo s názvem God's Window. Zde je velké parkoviště s tržnicí. Nad vyhlídkou God's Window je malý kousek horského deštného pralesa, kterým se prochází na malý view point. Z toho jsme moc neměli, protože se celým údolím valila mlha. Kousek od God's Window se nachází další zajímavé místo - Berlin Falls. Jak název napovídá, jedná se o vodopád. Na zdejších parkovišti jsme velice pobavili hlídače. Chvilku vtipkoval a pak jeho pohled spočinul na naší přístrojové desce. Když jsme mu na otázku o původu podivných bobulek vysvětlili, že se jedná o žirafí bobky, tak nemohl smíchy popadnout dech. Poslední zastávkou se stalo nejznámější místo v okolí - Blyde River Canyon a The Three Rondawels.

Blyde River Canyon je třetím největším kaňonem na světě. Nápadně připomíná slavný Grand Canyon. V Panorama kempu jsme se rozhodli o pořádnou grilovačku. Asi v polovině večera se v kuchyňce objevil malý chlapík ve vaťáku a montérkách s pánvičkou a klobásou. Chvilku nás jen pozoroval a my na jeho účet trošku vtipkovali. Pak se s námi pustil do hovoru a my mu museli anglicky vysvětlovat, kde leží Čechy, že jsme spíš ze severnaší země apod. Když jsme mu začali vysvětlovat, že úplně na severu leží Ústí nad Labem, tak se podivně usmál a pravil: "Mě to nemusíš vysvětlovat, ty vole, já sem od Plzně". Jmenoval se Jirka a do JARu se dostal v roce 68, když s manželkou předstírali odjezd na nákupy v zahraničí a přitom úspěšně emigrovali před příchodem ruských vojsk. Od té doby v ČR nebyl. Má tu jen bratra. Dcera jeho bratra se prý jmenuje Maruška a zpívá kdesi v plzeňském divadle:) Dal nám spoustu zajímavých tipů na výlety v okolí a druhý den jsme se s ním rozloučili. To nás čekal asi 450km dlouhý přejezd do Marakele National Parku.

ZÁPIS Č. 5 - NÁRODNÍ PARKY MARAKELE A MOKALA

Z Dračích hor jsme se přesunuli do Marakele National Parku, který se nachází asi 90km severněji od Pilanesbergu. Jako již tradičně během naší cesty, jsme se sem dostali chvilku před zavírací dobou. Park Marakele se mi moc líbil. Je rozdělený na dvě části. V jedné je neoplocený kemp pro stany a karavany a zvířata, která tu chodí k nedalekému napajedlu se tak mohou přijít podívat až do kempu. V této části parku nejsou samozřejmě žádné kočkovité šelmy a největším zvířetem je tu asi nosorožec. Druhá část parku je pak od té první rozdělena betonovým tunelem a elektrickou bránou. Zde je park tvořen opravdu pohlednou kopcovitou krajinou. Velká část cest je tu však navržena pro auta s náhonem na všechna čtyři kola, a kdyby tu přes den víc zapršelo, tak bychom měli s našimi osobáky asi problém.

V druhé části se také nachází vrchol s vysílači, kam jsme se druhý den ráno vypravili. Bylo velice příjemné stát krátce po páté hodině ráno na nejvyšším vrcholku, vyhřívát se na slunci, které se zatím jen ztěžka dostávalo do údolí a pozorovat tu nádhernou kopcovitou scenérii parku Marakele. Celý den jsme pak strávili v kempu odpočíváním, hraním pokeru atd. Napajedlo totiž k večeru nalákalo spoustu zvířat a tak jsme ze stoliček u stanu mohli pozorovat pakoně, impaly, zebry, vodušky i kudu a nakonec se k napajedlu dostavila i asi osmičlenná skupinka nosorožců. Ti se postupně přibližovali ke kempu, až se

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2008

5.11. - 24.11.2008

jeden z nich procházel mezi stany. To byl hodně silný zážitek. Pak zmizeli ve tmě, ale ještě nějakou chvíli bylo slyšet z okolí jejich dupot a odfrkování.

Ráno jsme se vydali na další cestu. Tentokrát do Mokala national parku, který je od Marakele vzdálený asi 900 km. Tenhle park byl zvolený hlavně proto, abychom si rozdělili asi 1500km dlouhou cestu z Marakele zpět do Karoo. Tentokrát jsme do parku přijeli už po zavíračce a já už těch pozdních příjezdů, stavění stanů při světle baterky apod. měl vážně plné zuby. Když jsem tu pak během ubytování se zjistil, že pronájem chaty vychází v průměru na 600 randů, tedy asi 1200 Kč, tak už jsem byl jasně rozhodnutý, že do konce pobytu už ve stanu bydlet nebudu. Tento park je nový, ale opravdu pěkný. Za pár let, až se stane známějším, to tu bude opravdu příjemné. V Mokale jsme tedy jen přespali, ráno si dali v restauraci pravou anglickou snídani a vydali se do Karoo, tedy parku, kde jsme byli první den naší cesty.

ZÁPIS Č. 6 - ZPĚT DO KAROO A CANGO CAVES

Z Mokaly jsme se přesunuli zpět do Karoo, tedy parku, který jsme navštívili jako první na naší cestě. Jak jsem si umanul, tak jsem také udělal a hned po příjezdu jsem si pronajal na noc jeden z domečků. Velice mě potěšila cena. Ta je za jednu noc 640 randů (zhruba 1300,- Kč) včetně bohaté snídani. První spaní v posteli, vlastní sprcha, bar, klimatizace a necelých 150m k bazénu. Ten den jsme se jen váleli u bazénu. Venku bylo kolem 40°C a voda měla necelých 20°C, takže jsme do ní lezli hodně opatrně:) Po koupání jsem se se všemi rozloučil a vydal se do chaty. Takovou pohodu jsem hledal už dlouho. Seděl jsem na verandě, díval se do kopců a pozoroval západ slunce s hrníčkovou polévkou v ruce... Ráno jsem se dostavil do jídelny a vybral si z deseti možností klasickou anglickou snídani. Nejsem angličtinář a tak jsem stejně polovinu nedokázal souvisle přeložit natolik, abych věděl, co mi donesou:).

Z Karoo jsme se vydali na cestu k moři. Vraceli jsme se totiž do Gansbaai, kde jsme si opět zamluvili vyjížďku za velrybami. Po cestě jsme se ale stavili ještě na jednom neplánovaném místě. Tím se staly Cango Caves, tedy zřejmě nejznámější jihoafrické jeskyně. Vchod do jeskyně se podobá spíše menšímu obchodnímu domu. Je zde jasně poznat, že je tu cílem vydělat. Turnikety, přepážky na lístky jako v bance a několik pater s občůdky se suvenýry, šperky, oblečením. Hodinová procházka s průvodcem tu vyjde na 55 randů (asi 110,-Kč) a je se opravdu na co dívat. Větší jeskynní prostory jsem ještě v životě neviděl a už asi neuvidím. Je zde velké množství stalaktitů, stalagmitů a podobných přírodních krás. Za 90 randů tu nabízejí i "adventure" prohlídku. Při ní se výprava podívá hlouběji do nitra země a místy se musí lidé i spouštět úzkými průrvami či se plazit. Kdybych tu byl sám, tak bych to rozhodně zkusil.

ZÁPIS Č. 7 - GANSBAAI

Z Cango Caves jsme se nakonec večer dostali do našeho cíle - Ganbaai. Protože jsem rozhodně hledal nějaký apartmán nebo chatku k pronajmutí, tak jsme se do

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2008

5.11. - 24.11.2008

jednoho pronajatého domku nakonec nastěhovali všichni. Ráno jsem se byl konečně projít po pobřeží Indického oceánu a nasbírat si nějaké mušle. Prvním překvapením byla teplota vody. Chtěl jsem si na chvíli stoupnout do vln, ale oceán je tu opravdu velice studený. O tom mě přesvědčili i surfaři v Simon's Townu, kteří do vody chodili jen v neoprenu.

Druhým překvapením byly velryby, které se tu povalovaly na hladině asi 50m od břehu. Byly krásné a čím dál víc jsem se těšil na vyjížďku. K té jsme nastoupili v deset hodin společně s další asi dvacítkou lidí. Naše sestava zabrala místo na vyhlídkové plošině lodi za kapitánským můstkem a vydali jsme se několik kilometrů od břehu. Tady jsme narazili na první velryby. Jsou nádherné, obrovské, klidné... povalují se metr od lodi, které si víceméně nevšímají, stříkají vodu, potápějí se a opět vynořují. Reagují na pískání a různé zvuky, jsou zvědavé. Po chvíli se na hladině asi 400m od nás objevila taková zvláštní skvrna, ve které se tak zvláštně vířila voda. Hejno delfínů. Vydali jsme se za nimi a zastavili jsme uprostřed hejna. Bylo to úžasné. Stovky delfínů tu skákali jeden přes druhého, podplouvali loď a nakonec za námi chvíli pluli. Mezi nimi jsme našli i dva lachtany. Čekal jsem hodně, ale tohle ne:) Nakonec se nám podařilo najít ještě několik velryb. Jedna z nich nás ale upoutala nejvíc. Rozhodla se totiž vyskakovat nad hladinu. Tenhle okamžik si asi budu pamatovat celý život (aspoň v to doufám:)). Velryba vyskočí nad hladinu průměrně každých 16 sekund a během těch dokáže své tělo dostat i do 30m výšky. Vůbec si nedokážu představit tu sílu a rychlost, jakou musí tak obrovský a těžký tvor vyvinout, aby se mu to podařilo. Je to nepopsatelné. Člověk jen stojí a zírá, nechce se mu natáčet ani fotit... možná už to nikdy v životě neuvidím... kvůli tomu bych se sem určitě vrátil!

ZÁPIS Č. 8 - SIMON'S TOWN, CAPE POINT, MYS DOBRÉ NADĚJE, CAPE TOWN

Z Gansbaai jsme se přesunuli přes Cape Town k mysu Dobré naděje. V Cape Townu nás ale čekala trocha dobrodružství, když jsme odbočili s úmyslem dostat se blíže k pobřeží a asi půl hodiny jsme jen projížděli úzkými ulicemi slamů nejznámější černošské části města - Mitchells Plain. To je opravdu zážitek. Sedíte v zamčeném autě, nechcete moc provokovat focením už vzhledem k tomu, že jste na nejbližších 5km čtverečních jediný běloch a kolem Vás se míhají plechové a dřevěné krabice, ve kterých jsou holičství, potraviny nebo dokonce banky. Občas ulici zahaluje kouř z grilů, které jsou všude kolem a postávají u nich hloučky černochoů. Spousta lidí tu jen posedává či postává. Nechtěl bych tu vylézt z auta. Trocha děsu na mě přišla ve chvíli, kdy se naše silnice stala slepou a museli jsme zase zpátky. Vše ale nakonec dobře dopadlo a tak jsme si udělali vlastně i výlet do světově vyhlášeného městečka s největší kriminalitou.

Na cestě k mysu jsme se zastavili v Simon's Townu, který leží asi 30km pod Cape Townem na pobřeží stále ještě Indického oceánu. Městečko je plné turistů. Je tu veliký přístav plný malých plachetnic a také tu stojí dvě velké vojenské lodě. V Simon's Townu je totiž i vojenská základna, která má na pobřeží několik radarů a hlavně několik obrovských obranných děl. Tudy je totiž dobrý přístup k

WWW.POAFRICE.COM

EXPEDIČNÍ DENÍK - JAR 2008

5.11. - 24.11.2008

vnitrozemí a Simon's Town by byl v případě napadení místem obrany před útokem z oceánu. Simon's Town je významný kromě jiného ještě i malým kouskem pobřeží s názvem "Penguins Colony".

Zde se na pobřeží nacházejí kolonie tučňáků, mezi kterými se můžete procházet a s trochou odvahy i koupat. Ale voda je tu stejně studená jako všude jinde:) V Simon's Townu jsme spali v další chatičce, tentokrát za asi 550 randů. Druhý den ráno jsme se vydali na mys Dobré naděje a Cape Point. Na Cape Pointu jsme nic neviděli, protože se všude vznášela hustá mlha, která nás docela silně promáčela. Vyšli jsme proto jen k historickému majáku a jeli k mysu.

Mys Dobré naděje je fakticky jen malá zátoka s parkovištěm a dřevěnou cedulí:) Celé území kolem je ale přírodní rezervací s tisíci druhy rostlin, z nichž některé jsou endemické. Roste tu velké množství různých proteí apod. Když to tu na jaře celé rozkvetne, tak to musí být krása. Z mysu jsme jeli zpět do Cape Townu, kde jsme plánovali návštěvu města a taky nás tu čekalo hledání kempu, ve kterém bychom strávili poslední noc naší cesty.

Kapské město je město jako každé jiné. Stolovou horu jsme nenavštívili, protože byla celá v mlze a tak bychom z ní stejně nic neměli. Vychutnali jsme si tedy jen výhled z parkoviště pod ní a vydali se do ulic. V centru je spousta výškových budov, ale ve skutečnosti je tu podivně mrtvo. Většina krámů je zavřená a největší návštěvnost tu má KFC. Docela mě to tu zklamalo. Jediná budova, která se mi opravdu líbila, byl parlament:) K večeru jsme našli kemp, zabalili jsme všechny věci a vyházeli všechny zbytečné, abychom se vešli do váhy na letišti. V kempu jsme tak druhý den ráno nechali stát stan, ve kterém leží možná ještě dnes má karimatka se spacákem a taškou různého jídla:) Možná si tu lidé myslí, že se někdo ze stanu šel jen projít... a možná za něj přijde účet:))